

20 lipca 1980 r.

Castel Gandolfo - Przemówienie na Anioł Pański „Czas wypoczynku, czasem spotkania z Bogiem”

Dzisiaj Kościół w liturgii niedzielnej przypomina owe dwie siostry, Martę i Marię, które gościły Jezusa w domu swoim i swego brata, Łazarza. Względem Marii, która siadła u stóp Pana i wsłuchiwała się w Jego słowa siostra jej, Marta, wypowiedziała do Chrystusa taki zarzut: « Panie, czy Ci obojętne, że moja siostra zostawiła mnie samą przy usługiwaniu? Powiedz jej, żeby mi pomogła ». A wtedy usłyszała z ust Mistrza znamiennej odpowiedzi: « Marto, Marto, troszczysz się i niepokoisz o wiele, a potrzeba (mało albo) tylko jednego. Maria obrała najlepszą część, której nie będzie pozbawiona » Słowa Chrystusa odnoszą się do każdego człowieka, do każdego z nas. Dlatego idąc za wymową tych słów, prosimy: « Otwórz, Panie, nasze serca, abyśmy uważnie słuchali słów Twego Syna ».

Ta prośba jest zawsze aktualna, tak jak zawsze dają do myślenia obie te postacie: Maria i Marta - i to, co Chrystus do nich i o nich powiedział. W szczególny jednak sposób pragnę tę prośbę wypowiedzieć z myślą o tych wszystkich, którzy teraz w ciągu lata (i w ciągu wakacji) korzystają z wypoczynku w różnych miejscach Italii, a także innych krajów. Wypoczynek oznacza odejście od zajęć powszednich, oderwanie się od zwyczajnych trudów dnia, tygodnia i roku. Odejście i oderwanie od tego wszystkiego, co można wyrazić symbolem « Marta ». Chodzi o to, ażeby wypoczynek nie był odejściem w próżnię, aby nie był tylko pustką. Wtedy nie będzie naprawdę wypoczynkiem. Chodzi o to, ażeby był wypełniony spotkaniem. Mam na myśli - i owszem - spotkanie z przyrodą, z górami, morzem i lasem. Człowiek w umiejętnym obcowaniu z przyrodą odzyskuje spokój, ucisza się wewnętrznie. Ale to jeszcze nie wszystko, co można powiedzieć o odpoczynku. Trzeba, ażeby został on wypełniony nową treścią - ową treścią, jaką wyraża się w symbolu « Maria ». « Maria » oznacza spotkanie z Chrystusem, spotkanie z Bogiem. Oznacza otwarcie wewnętrznego wzroku duszy na Jego obecność w świecie, otwarcie wewnętrznego słuchu na Słowa Jego Prawdy.

Życzę wszystkim takiego odpoczynku.

W szczególny sposób odpoczynku życzę młodzieży: chłopcom i dziewczętom, którzy wolni od zajęć szkolnych czy uczelnianych - wędrują w tym czasie, poznają świat i ludzi, skupiają się na koloniach czy obozach letnich. Przeżywają szczególnie intensywnie piękno świata oraz swoją własną młodość. Wiem, że nie brak pośród nich takich, dla których ten czas letniego odpoczynku jest równocześnie czasem szczególnego spotkania z Panem w braterskiej wspólnotie rówieśników. Jakże cenne, jakże bardzo cenne są właśnie takie wakacje! Znam je z własnego doświadczenia, bo wiele takich wakacji w moim życiu spędziłem razem z młodzieżą jako duszpasterz.

Wszystkim młodym życzę więc z całego serca, ażeby ten czas wypoczynku stał się dla nich czasem spotkania, takiego spotkania, w którym znajduje się « najlepszą część »: część, której nikt nas już nie może pozbawić.

Słowacy niech żyją! Niech się trzymają! Są tu też Polacy! Do nich kieruję ostatnie słowo. Cieszę się, że tu jesteście. Myślę, że tak łatwo stąd nie odejdziecie.

« Boże coś Polskę... »

Jan Paweł II

Źródło: Tekst za *Anioł Pański z Papieżem Janem Pawłem II*, s. 252-253.